

Un Cypher de suport mutu entre Still ill, Rapsusklei, Titó i Santa Salut

Tots quatre rapers col·laboren per donar visibilitat al projecte de Rattio.es, una web de marxandatge | Parlem amb el músic sobre la iniciativa i el nou disc que acaba de publicar 'Allò que mai no mor'

Still ill (Lágrimas de Sangre) amb Rapsusklei, Santa Salut i Titó (Falsalarma)

Rapsusklei, Titó (Falsalarma), Still ill (LDS) i Santa Salut junts en un sol vídeo. I és que l'ocasió ho mereix. Per intentar seguir endavant, en un moment tan crític pel sector musical com han estat els darrers mesos, sense concerts ni ingressos, el segell Guspira Records i la web de marxandatge Rattio.es han unit esforços per crear Rattio Cypher, una iniciativa per crear sinergies entre artistes i potenciar una de les poques fonts d'ingressos que els resten a hores d'ara.

El primer *cypher* de tres que vindran és precisament el de **Rapsusklei, Titó, Still ill i Santa Salut**, amb la producció de Telémaco i la mescla d'Acid Lemon. Per aquells que no estiguin avesats al llenguatge del hip-hop, un *cypher* és en realitat un grup de MC's que rapegen consecutivament sota una mateixa instrumental. En parlem amb **Still ill**, que a més de ser un dels rapers que participen al *cypher*, és també impulsor de Rattio.es i acaba de treure un nou àlbum en solitari, *Allò que mai no mor* (Guspira Records, 2020).

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=e4ofttXrQ0U>

Com sorgeix aquesta iniciativa?

Fa temps, amb l'Ateneu de Vallcarca vam crear DistriSound per ajudar grups del barri a vendre el seu marxandatge. Des de l'autogestió, pot arribar a ser molt tediós vendre marxandatge, ja siguin

discos o samarretes, si no està automatitzat, així que vam decidir aglutinar-ho tot en una eina web que ajudés els músics a fer-ho. Va ser un projecte local i que va acabar morint, però com jo ja hi estava posat, i seguíem necessitant vendre el nostre *merchan*, vam crear Rattio.es. Arran del confinament, vam decidir potenciar l'eina, com a una de les poques font d'ingressos que teníem, i aquests *cyphers* són una manera de fer-ho. És una unió entre grups per donar-se suport: la unió fa la força.

Algun dels grups que col·laboren amb Rattio.es, com Adala o Senyor Oca, a més de Lágrimas de Sangre, participen també al teu primer àlbum en solitari...

Al final, com fem també amb **LDS**, col·labores amb gent que t'agrada i que, a més, són amics. Amb quasi tots hem fet música des que vam començar, alguns des dels principi i d'altres s'han anat sumant però tots tenen un talent indiscutible. A més, són grans persones i trobar-se amb ells per crear no és gens forçat, perquè quedaríem de totes maneres. És una excusa per seguir-nos veient i compartir bons moments.

Parlem del disc. El vas compondre bàsicament durant el confinament. Va ser fruit de l'avorriment o ja havies decidit emprendre aquest camí?

El 90% del disc el vaig escriure i compondre durant el confinament, sí, i una mica per supervivència: visc sol, i al final necessites ocupar-te la ment. Tot i així, era una cosa que tard o d'hora havia de passar. Amb **Lágrimas de Sangre** portàvem cinc anys seguits de gira i volíem fer una aturada el 2021, per descansar i que cadascú explorés altres coses, ja fos en solitari o amb altres projectes. I el confinament ho va avançar.

Potser és pel mateix aïllament en què vas fer les cançons, però al disc hi ha lletres molt introspectives i de reivindicació de la cura i la calma, com "Vinc" o "Tot bé a casa".

"Vinc" la vaig començar a escriure durant l'hivern, que també vaig estar bastant temps sol a la muntanya, i tenia ganes de fer una cançó introspectiva, que parlés una mica de mi, com una carta de presentació. "Tot bé a casa" sí que la vaig compondre sencera durant el confinament, en aquell moment d'empatitzar i valorar l'espai on estàs, les parets que t'envolten. D'alguna manera, volia expressar la idea de: 'Soc aquí, tancat a casa, però estic bé, m'agrada on soc, i poder dedicar-me temps a mi'.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=xVraOtH-TJI>

A altres temes no només mires endins, sinó que també mires enrere, al teu propi recorregut, com "Life Goals" o "Empremta".

Sí, en el cas d'"Empremta" volia treure'm l'espineta de fer un repàs més introspectiu, d'obrir-me i expressar-me. Al final, per mi el rap és l'eina que més m'ajuda a expressar-me, potser fins i tot més que parlar.

És un tema que té un costat una mica cru, com quan dius "vaig deixar de creure en el sentit de la vida", però ahora també desprèn certa tendresa.

Em refereixo que vaig deixar de creure que la vida tenia un sentit, un destí, i en la idea d'estar fet per a algú: tots aquells camins estrictes i imposats que t'inculquen des de petit. És una visió una mica reduccionista de l'absurd: al final res té sentit, perquè si hi penses, en la majoria de coses que fem ens mouen motius econòmics i, al cap i a la fi, artificials. Però ahora, no trobar-li sentit a res, fa que n'acabis trobant en les coses més senzilles, que són les que realment omplen, com estar a casa llegint un llibre o cuinant amb els teus. Hi ha coses, com dinar cada dia, que donem massa per sentades, i al meu parer tenen, en canvi, un valor primordial, i són de les quals cal tenir cura.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=aBDPsl0nuHU>

I, evidentment, també hi ha espai per a l'ego trip i el beef, però tot amb certa elegància, a través d'una al·legoria culinària, a "Micròfons i fogons".

És un ego trip juganer. A mi m'agrada molt la cuina, i el guitarrista i productor del disc, el

Ramalama, em va dir de parlar-ne en algun tema. Normalment no li faig gaire cas, però en aquest sí que li'n vaig fer, i em va sortir fàcil i divertit.

I per últim: què és 'allò que mai no mor'?

Una definició curta i concisa de què significa per mi la música. És una manera de dir que nosaltres anem i venim, però l'art es queda, perviu.